CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Â R E A nr. 1-322/2026 din 29 octombrie 2026
cu privire la examinarea contestației formulate de Anna Iusiumbeli împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-99/2026 din 08.07.2026, emisă în privința procurorilor Anatoli Stefoglo și Marina Ivarlac

Președintele ședinței: Dumitru Obadă
Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Eduard Panea, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu, Mihail Sorbala, Sergiu Caraman
Membrul-raportor: Mihail Sorbala

Examinând în ședință publică, în procedură scrisă, contestația formulată de Anna Iusiumbeli împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-99/2026 din 08.07.2026, emisă în privința procurorilor Anatoli Stefoglo și Marina Ivarlac, audiind informația prezentată de domnul Mihail Sorbala, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele și parcursul procedural

Circumstanțele reflectate în sesizarea din 25.02.2026

1. La 25.02.2026, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat sesizarea Annei Iusiumbeli. Autoarea a invocat calificarea juridică eronată a faptelor, neexaminarea acestora prin prisma art. 311 și art. 312 alin. (2) din Codul penal, neatribuirea statutului procesual, tergiversarea urmăririi penale și lipsa cauzei din evidența centralizată. La 03.03.2026, aceasta a fost înregistrată la Inspecția procurorilor cu nr. x/26 și, prin dispoziția inspectorului-șef nr. x din aceeași dată, a fost repartizată inspectorului Tudor Gratii.

2. Sesizarea disciplinară are la origine plângerea din 21.02.2025, prin care Anna Iusiumbeli a solicitat tragerea la răspundere penală a A. Lesic în legătură cu declarațiile acesteia din cauza penală nr. xxxx. În acea cauză, pornită în baza art. 190 alin. (2) lit. d) din Codul penal, Anna Iusiumbeli fusese scoasă de sub urmărire penală prin ordonanța din 12.11.2024, întrucât fapta nu întrunea elementele infracțiunii. Prin ordonanța Procurorului General din 21.03.2025, materialele privind plângerea ulterioară au fost transmise Procuraturii UTA Găgăuzia.

3. La 07.04.2025, procurorul Marina Ivarlac a pornit urmărirea penală în cauza nr. xxxx în baza art. 312 alin. (1) din Codul penal. În aceeași zi, cauza a fost transmisă procurorului Anatoli Stefoglo pentru continuarea urmăririi penale. La 29.12.2025, dosarul a fost repartizat procurorului Marina Ivarlac, în contextul aflării procurorului Anatoli Stefoglo în concediu anual. Prin ordonanța din 24.02.2026, procurorul Marina Ivarlac a dispus clasarea cauzei în temeiul art. 275 pct. 3) din Codul de procedură penală, pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

4. În virtutea prevederilor art. 45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare.

Constatările Inspecției procurorilor

În rezultatul verificării efectuate, prin decizia din 02.04.2026, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor în Procuratura UTA Găgăuzia, Anatoli Stefoglo și Marina Ivarlac, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

5. Inspecția a verificat criticile prin raportare la succesiunea actelor procesuale și la atribuțiile exercitate de fiecare procuror. În acest scop, a solicitat explicații scrise și a examinat ordonanțele de pornire și de repartizare a cauzei, citațiile, corespondența referitoare la cererile petiționarei și ordonanța de clasare. Explicațiile procurorului Anatoli Stefoglo au fost prezentate la 04.03.2026, iar cele ale procurorului Marina Ivarlac la 09.03.2026.

6. Cu privire la încadrarea juridică, Inspecția a reținut că urmărirea penală fusese pornită în baza art. 312 alin. (1) din Codul penal și că stabilirea calificării faptelor presupunea aprecierea probelor administrate. A considerat că dezacordul autoarei cu neaplicarea art. 311 ori a formei agravate prevăzute de art. 312 alin. (2) nu demonstra, prin el însuși, o exercitare arbitrară sau de rea-credință a atribuțiilor. Verificarea nu a identificat un refuz nejustificat de examinare a faptelor reclamate.

7. În privința duratei procedurii, Inspecția a avut în vedere explicațiile referitoare la citarea Annei Iusiumbeli, contactarea ei telefonică și neprezentarea acesteia, inclusiv din motive medicale. A apreciat că desfășurarea urmăririi penale fusese influențată de dificultățile privind audierea autoarei. Separat, a reținut că procurorul Marina Ivarlac preluase cauza la sfârșitul lunii decembrie 2025 și adoptase soluția la 24.02.2026, după aproximativ două luni de gestionare.

8. Referitor la statutul procesual și accesul la dosar, Inspecția a consemnat explicația procurorului Marina Ivarlac, potrivit căreia răspunsul din 13.01.2026 se întemeia pe normele care reglementează accesul la materialele urmăririi penale și pe lipsa calității procesuale necesare pentru accesul solicitat. În ceea ce privește recuzarea procurorului Anatoli Stefoglo, a avut în vedere soluționarea cererii prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 27.10.2025 și comunicarea răspunsului din 31.10.2025.

9. În legătură cu evidența statistică, Inspecția a reținut explicația Marinei Ivarlac potrivit căreia fișa nr. 1 fusese completată după pornirea urmăririi penale și transmisă ulterior Inspectoratului de Poliție Comrat. A considerat că materialele verificate nu demonstrau intenția procurorilor de a ascunde existența dosarului penal și nu justificau calificarea acestei împrejurări ca abatere disciplinară.

10. În aprecierea finală, Inspecția a raportat faptele reclamate la condițiile răspunderii disciplinare, inclusiv la cerința intenției sau a neglijenței grave. A concluzionat că nu erau întrunite elementele abaterilor prevăzute de art. 38 din Legea nr. 3/2016 și a încetat procedura față de ambii procurori.

11. Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, Anna Iusiumbeli, la 17.04.2026, a depus o contestație prin care a invocat caracterul incomplet al verificării, concordanța explicațiilor procurorilor cu înscrisurile prezentate și concluzia privind lipsa temeiului de răspundere disciplinară. De asemenea, Inspecția a solicitat înlăturarea soluției de încetare și verificarea efectivă a conduitei procurorilor.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

12. Prin Hotărârea nr. 3-99/2026 din 08.07.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins ca neîntemeiată contestația și a menținut decizia Inspecției procurorilor din 02.04.2026. Colegiul a constatat respectarea termenului de

contestare și a examinat cauza în ședință publică. Procurorii vizați, citați legal, nu s-au prezentat, Inspecția fiind reprezentată de inspectorul Tudor Gratii, iar autoarea reiterând criticile formulate.

13. Colegiul a reținut că răspunderea disciplinară presupune identificarea obligației profesionale încălcate, a faptei imputabile procurorului, a legăturii dintre conduită și consecințele acesteia, precum și a formei de vinovăție cerute de lege. În această perspectivă, a apreciat că Inspecția verificase acuzațiile privind încadrarea juridică, atribuirea statutului procesual și durata urmăririi penale, fără a identifica elemente care să justifice angajarea răspunderii disciplinare.

14. În privința încadrării juridice, Colegiul a considerat că argumentele contestatoarei exprimau, în principal, dezacordul cu aprecierea faptelor și probelor în cauza penală. A subliniat că soluțiile procurorului sunt supuse controlului ierarhic și judecătoresc și că procedura disciplinară nu poate înlocui aceste mecanisme prin adoptarea unei alte soluții asupra fondului cauzei penale.

15. Cu referire la durata urmăririi penale, Colegiul a preluat constatările privind demersurile de citare și dificultățile de audiere a autoarei. A avut în vedere și intervalul în care cauza fusese gestionată de Marina Ivarlac până la clasarea din 24.02.2026. În legătură cu evidența statistică, a menționat explicația privind completarea și transmiterea fișei către instituția competentă și lipsa unor probe care să confirme ascunderea intenționată a dosarului.

16. În explicația din 04.03.2026, procurorul Anatoli Stefoglo a arătat că a preluat cauza la 07.04.2025 și că a întreprins demersuri pentru audierea Annei Iusiumbeli, prin citații și contacte telefonice. Potrivit acestuia, autoarea a invocat motive medicale și alte împrejurări care au împiedicat prezentarea. Procurorul a menționat soluționarea cererii de recuzare de către superiorul ierarhic, nota informativă din 26.12.2025 privind acțiunile efectuate și cele planificate, precum și transmiterea dosarului către Marina Ivarlac la 29.12.2025. A considerat neîntemeiată imputarea unei tergiversări nejustificate.

17. În nota explicativă din 09.03.2026, procurorul Marina Ivarlac a arătat că a pornit urmărirea penală la 07.04.2025, a completat fișa statistică și că dosarul a fost transmis în aceeași zi lui Anatoli Stefoglo. A precizat că l-a preluat din nou la 29.12.2025, a răspuns cererii de acces la materiale la 13.01.2026 și, după examinarea probelor, a dispus clasarea la 24.02.2026. A susținut că intervalul de aproximativ două luni în care a gestionat cauza nu relevă tergiversare și că soluția s-a întemeiat pe lipsa elementelor infracțiunii.

18. Colegiul a constatat că Anna Iusiumbeli utilizase căile de control procesual, iar plângerile formulate în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală fuseseră respinse. Colegiul a apreciat această împrejurare în legătură cu limitele controlului disciplinar, reținând că dezacordul cu soluțiile procesuale nu demonstra, în sine, vinovăția disciplinară a procurorilor.

19. În final, Colegiul a considerat că verificarea prealabilă a identificat corect natura criticilor și că nu există temei pentru desființarea deciziei Inspecției. Colegiul a menținut concluzia că probatoriul nu releva intenție ori neglijență gravă în conduita procurorilor Anatoli Stefoglo și a Marinei Ivarlac, prin urmare a respins contestația și a indicat dreptul autorului de a contesta hotărârea la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului, în termen de 15 zile lucrătoare.

Circumstanțele și motivele expuse în contestație

20. La data de 23.07.2026, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația depusă de Anna Iusiumbeli împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-99/2026 din 08.07.2026, solicitând anularea hotărârii Colegiului și a deciziei Inspecției, precum și remiterea materialelor spre o nouă examinare, într-o altă componență a Colegiului.

21. Anna Iusiumbeli susține că hotărârea reproduce concluziile Inspecției procurorilor, fără o verificare proprie a înscrisurilor și fără răspuns la argumentele esențiale. Ea reproșează acceptarea explicațiilor procurorilor, ignorarea contradicțiilor dintre aceste explicații și documentele oficiale și lipsa unei analize a efectului cumulat al faptelor reclamate. Consideră că verificarea a fost formală și că motivarea nu permite înțelegerea respingerii criticilor sale.

22. Anna Iusiumbeli contestă utilizarea independenței procesuale ca argument pentru excluderea răspunderii disciplinare și arată că sesizarea sa privește respectarea obligațiilor profesionale, nu substituirea procurorului în aprecierea probelor. În plus, precizează că a contestat încheierea instanței de fond la Curtea de Apel Sud și că aceasta nu poate fi invocată ca o confirmare irevocabilă a legalității ordonanței. Solicită examinarea efectivă a tuturor probelor, inclusiv a celor referitoare la evidența dosarului, citare și starea sa de sănătate.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

23. Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

24. Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

25. *Contestatara Anna Iusiumbeli*, la data de 28.10.2026, a adresat o cerere suplimentară Consiliului, privind anexarea unor înscrisuri la materialele contestației formulate împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-99/2026 din 08.07.2026, referitoare la procurorii Anatoli Ștefoglo și Marina Ivarlac. În susținerea cererii, contestatara a invocat decizia Curții de Apel Sud, sediul Comrat, din 17.09.2026, pronunțată în dosarul nr. x/2026, prin care a fost admis recursul său, fiind anulate ordonanța procurorului Marina Ivarlac din 24.02.2026, privind încetarea urmăririi penale în cauza nr. xxxx, precum și ordonanța procurorului ierarhic superior din 25.03.2026, privind respingerea plângerilor sale. Potrivit contestatarei, instanța judecătorească ar fi constatat că încetarea urmăririi penale a fost dispusă fără stabilirea suficientă a circumstanțelor relevante, fiind necesară efectuarea unei investigații complete. În acest sens, aceasta a evidențiat deficiențele reținute de instanță, inclusiv neverificarea corespunzătoare a declarațiilor persoanei vizate, neclarificarea contradicțiilor dintre declarații și circumstanțele cauzei,

examinarea insuficientă a posibilei încadrări juridice a faptelor, precum și neadministrarea corespunzătoare a probelor și lipsa audierii sale în calitate de petiționară. Contestatara a susținut că respectivele constatări judecătorești prezintă relevanță directă pentru evaluarea conduitei profesionale a procurorului Marina Ivarlac și pentru verificarea legalității soluției disciplinare contestate. În opinia sa, acestea impun o examinare distinctă a eventualelor încălcări procesuale, inclusiv sub aspectul verificării dacă împrejurările respective au fost analizate corespunzător de Inspecția procurorilor și de Colegiul de disciplină și etică. În consecință, Anna Iusiumbeli a solicitat anexarea deciziei judecătorești la materialele contestației, examinarea integrală a constatărilor instanței, aprecierea relevanței acestora pentru eventuala angajare a răspunderii disciplinare și verificarea temeiurilor pentru anularea hotărârii contestate.

26. *Procurorul Anatoli Stefoglo și procurorul Marina Ivarlac* nu au prezentat vreo referință.

27. *Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Tudor Gratii,* la 27.10.2026 a prezentat o referință, în care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a contestației Annei Iusiumbeli și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-99/2026 din 08.07.2026. Acesta a susținut că verificarea disciplinară nu a identificat în conduita procurorilor Anatoli Stefoglo și Marina Ivarlac fapte care să întrunească elementele unei abateri disciplinare, iar criticile contestatoarei nu justificau înlăturarea soluției adoptate. Cu privire la calificarea juridică, inspectorul a arătat că urmărirea penală fusese pornită în baza art. 312 alin. (1) din Codul penal, fiind întreprinse acțiuni pentru administrarea probelor. A apreciat că neaplicarea art. 311 și art. 312 alin. (2) din Codul penal ținea de evaluarea juridică a faptelor și probelor, iar dezacordul petiționarei cu încadrarea stabilită nu demonstra, prin el însuși, încălcarea obligațiilor profesionale. Potrivit inspectorului, nu fuseseră constatate elemente care să indice un refuz nejustificat, o conduită vădit arbitrară sau exercitarea atribuțiilor cu rea-credință. Referitor la durata urmăririi penale, inspectorul a invocat demersurile de citare și contactare telefonică a petiționarei, precum și neprezentarea acesteia din motive medicale sau alte împrejurări. A susținut că durata procedurii nu putea fi imputată exclusiv procurorilor. În privința Marinei Ivarlac, a menționat că, după preluarea cauzei, aceasta o soluționase într-un interval relativ scurt, dispunând clasarea la 24.02.2026 pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. În privința evidenței centralizate, inspectorul s-a raportat la explicațiile procurorului Marina Ivarlac privind întocmirea și transmiterea fișei statistice instituției competente, considerând că nu existau probe concludente ale intenției de a ascunde cauza. A apreciat, de asemenea, că examinarea cererii de recuzare printr-o ordonanță motivată nu releva o încălcare disciplinară. În concluzie, a susținut că materialele nu demonstrau intenție ori neglijență gravă în conduita procurorilor și că simplul dezacord cu soluțiile procesuale nu putea fundamenta răspunderea disciplinară.

28. În cadrul examinării au fost prezentate următoarele materiale relevante: sesizarea Annei Iusiumbeli, completarea din 20.03.2026 și anexele acestora, plângerea din 21.02.2025 nr. x, ordonanța din 12.11.2024 în cauza penală nr. xxxx, ordonanța Procurorului General din 21.03.2025, ordonanțele din 07.04.2025 privind pornirea și repartizarea cauzei penale nr. xxxx și ordonanța de repartizare din 29.12.2025, citațiile din 18.04.2025 și 04.06.2025, înscrisurile privind expedierea și actele medicale, cererea de recuzare din 30.09.2025, ordonanța din 27.10.2025 și

răspunsul nr. 4336 din 31.10.2025, cererea de acces la materiale din 26.12.2025 și răspunsul nr. 185 din 13.01.2026, ordonanța de clasare din 24.02.2026, explicațiile procurorului Anatoli Stefoglo din 04.03.2026 și ale procurorului Marina Ivarlac din 09.03.2026, ordonanțele procurorului ierarhic superior din 23.03.2026 și 25.03.2026, decizia Inspecției procurorilor din 02.04.2026, contestația din 17.04.2026 și înscrisurile suplimentare, inclusiv fișa statistică nr. 1 și adresa de transmitere către Inspectoratul de Poliție Comrat, prezentate prin corespondența din 16.06.2026, încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga, din 08.05.2026 în dosarul nr. x/2026 și încheierile din 20.05.2026 în dosarele nr. x/2026 și nr. x/2026, Hotărârea Colegiului nr. 3-99/2026 din 08.07.2026 și contestația adresată Consiliului din 17.07.2026. Materialele sunt apreciate în raport cu obiectul procedurii disciplinare, faptele reclamate și perioada verificată.

III. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

29. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

30. Contestația este formulată de titularul dreptului de contestare, este semnată și a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile lucrătoare prevăzut de art. 85 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. Prin urmare, Consiliul constată că sunt întrunite condițiile pentru examinarea contestației în fond.

31. Problemele de fapt și de drept care urmează a fi soluționate constau în aprecierea conduitei procurorilor la calificarea faptelor și la adoptarea clasării, verificarea criticilor privind durata procedurii, statutul procesual, accesul la materiale și evidența statistică, precum și delimitarea valorii probatorii a actelor de control judecătoresc. Aceste aspecte sunt analizate distinct și în ansamblu, în raport cu atribuțiile și perioada de gestionare a dosarului de către fiecare procuror.

32. Potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, sancționarea pentru abaterile prevăzute de art. 38 este posibilă numai dacă acestea au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă. În raport cu criticile formulate, sunt relevante art. 38 lit. a), b), e^{1}) și f^{1}), privind îndeplinirea obligațiilor de serviciu, respectarea termenelor, drepturile fundamentale și normele de etică. Fiecare dintre aceste temeiuri presupune identificarea unei conduite concrete și verificarea condițiilor legale ale imputării sale procurorului.

33. Articolul 38^{1} din aceeași lege distinge încălcarea conștientă, însoțită de urmărirea ori admiterea consecinței prejudiciabile, de neglijența gravă, pentru care lipsa de previziune trebuie să fie inexplicabilă pentru un profesionist în domeniul dreptului și să nu poată fi înțeleasă prin particularitățile situației concrete. Prin urmare, constatarea unei divergențe de interpretare ori a unei neregularități nu dispensează autoritatea disciplinară de analiza formei de vinovăție. Conform art. 49 alin. (1) lit. a), atunci când verificarea nu identifică un temei de răspundere disciplinară, procedura se încetează prin decizie motivată.

34. Independența procesuală nu exclude controlul disciplinar. Consiliul verifică respectarea obligațiilor profesionale inclusiv atunci când faptele reclamate se manifestă prin acte procesuale. Totodată, această verificare are un obiect propriu: stabilirea unei abateri disciplinare, fără anularea ordonanțelor penale și fără

soluționarea acuzației împotriva Xxxxxx Xxxxx. Argumentul contestatoarei privind necesitatea delimitării celor două forme de control este examinat în acest sens.

35. Înscrisurile privind pornirea, repartizarea și clasarea cauzei se apreciază ca fiind pertinente și concludente pentru stabilirea obiectului investigației, a succesiunii actelor și a procurorului care a adoptat fiecare soluție, deoarece cuprind numărul dosarului, data, emitentul și motivarea măsurii. Explicațiile procurorilor sunt evaluate în corelație cu aceste înscrisuri, iar afirmațiile referitoare la demersuri pentru care nu există o confirmare documentară distinctă nu sunt tratate ca fapte dovedite numai prin reiterarea lor în actele disciplinare.

36. Cu privire la argumentul potrivit căruia Inspecția și Colegiul s-au limitat la acceptarea poziției procurorilor, Consiliul reține că dosarul cuprinde atât explicațiile acestora, cât și actele procesuale, citațiile, corespondența și înscrisurile prezentate de contestatoare. Decizia Inspecției identifică principalele critici și expune rațiunile încetării, iar hotărârea Colegiului examinează condițiile răspunderii și legătura acestora cu faptele reclamate. Coincidența concluziilor celor două autorități nu demonstrează, în sine, lipsa unei verificări. Temeinicia lor se stabilește prin confruntarea cu probele, analiză pe care Consiliul o efectuează în cele ce urmează.

37. Referitor la pretinsa obligație de pornire a urmăririi penale în baza art. 311 și de aplicare a art. 312 alin. (2) din Codul penal, Consiliul constată că plângerea a determinat inițierea unei investigații pentru declarații mincinoase, în cadrul căreia au fost examinate declarațiile Alionei Lesic și împrejurările din cauza anterioară. Ordonanța Procurorului General din 21.03.2025 privea transmiterea materialelor potrivit competenței. Din conținutul ei nu rezultă impunerea unei soluții asupra vinovăției ori a încadrării juridice finale.

38. Ordonanța din 12.11.2024, prin care Anna Iusiumbeli a fost scoasă de sub urmărire penală, este relevantă pentru contextul plângerii sale. Această soluție stabilește lipsa elementelor infracțiunii imputate autoarei, însă nu echivalează cu o constatare că toate relatările Alionei Lesic erau false și cunoscute de aceasta ca fiind false. Verificarea declarațiilor presupunea examinarea conținutului lor și a raportării persoanei la împrejurările relatate. Concluzia solicitată de contestatoare nu putea fi dedusă automat din soluția favorabilă obținută în cauza anterioară.

39. Ordonanța din 24.02.2026 cuprinde o analiză a declarațiilor Alionei Lesic și a probelor privind colectarea și transmiterea sumelor de bani. Procurorul a reținut că relatările acesteia exprimau percepția proprie asupra evenimentelor din colectiv și că diferențele dintre declarații nu demonstrau depunerea cu bună știință a unor mărturii false. Soluția a fost întemeiată pe lipsa elementelor infracțiunii, inclusiv a componentei intenționale. Existența unei asemenea motivări, raportate la probe determinate, infirmă susținerea că încadrarea și clasarea au fost adoptate fără examinarea faptelor sesizate.

40. În aceste condiții, neînsușirea calificării juridice propuse de contestatoare nu constituie îndeplinire necorespunzătoare a atribuțiilor în sensul art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016. Materialele nu relevă ignorarea conștientă a unei dispoziții obligatorii ori o interpretare lipsită de orice justificare profesională. Nici argumentul favorizării Alionei Lesic prin apropierea prescripției nu se confirmă, or cauza a fost clasată pentru lipsa elementelor infracțiunii, iar o înțelegere sau un interes personal al procurorilor în protejarea acesteia nu rezultă din actele examinate.

41. În privința duratei urmăririi penale, Consiliul are în vedere intervalul de la 07.04.2025 până la 24.02.2026, cu individualizarea perioadelor de gestionare. Anatoli Stefoglo a instrumentat cauza începând cu 07.04.2025 până la redistribuirea din 29.12.2025, iar Marina Ivarlac a adoptat actul inițial de începere a urmăririi penale și a preluat din nou dosarul la sfârșitul lunii decembrie. Răspunderea unuia dintre procurori nu poate fi întemeiată pe întreaga durată a dosarului fără stabilirea obligației concrete pe care acesta trebuia să o execute în perioada respectivă.

42. Citațiile din 18.04.2025 și 04.06.2025 confirmă solicitarea de către Anna Iusiumbeli de a se prezenta pentru 24.04.2025 și 13.06.2025. Actele medicale prezentate de aceasta sunt relevante pentru aprecierea motivelor neprezentării în perioadele la care se referă. Consiliul nu consideră că absențele motivate medical justifică imputarea întregii durate contestatoarei. În același timp, existența demersurilor de audiere și a dificultăților de prezentare este pertinentă pentru examinarea acuzației de inacțiune totală a procurorului.

43. Explicația procurorului Anatoli Stefoglo din 04.03.2026 și nota informativă din 26.12.2025 menționează citarea petiționarei în luna decembrie 2025, cu referire la datele de 04.12.2025 și 15.12.2025. Aceste mențiuni nu confirmă, prin ele însele, recepționarea citațiilor și neprezentarea fără motive justificate. În consecință, Consiliul nu atribuie petiționarei întârzierea procedurii în baza acestui episod, iar activitatea procurorului este apreciată prin raportare la ansamblul actelor și măsurilor documentate în dosar.

44. Nota informativă nr. x din 26.12.2025 consemnează ridicarea copiilor actelor din cauza nr. xxxx, examinarea și recunoașterea lor ca mijloace materiale de probă, precum și audierea unor martori. Acest conținut este compatibil cu probatoriul analizat în ordonanța de clasare. Nota enumeră și acțiuni care urmau să fie efectuate, între care clarificarea statutului procesual și audierea persoanelor, precum și confruntări, dacă erau necesare. Enumerarea acestor măsuri nu este echivalentă cu dovada executării lor, în acest sens Consiliul distinge între activitatea raportată ca realizată și cea planificată.

45. Privite în ansamblu, demersurile de citare, obținerea și examinarea actelor din dosarul anterior, declarațiile analizate și succesiunea actelor procesuale nu confirmă abandonarea investigației sau întârzierea deliberată a soluției. Nici în privința procurorului Anatoli Stefoglo, nici în privința procurorului Marina Ivarlac nu este individualizată o omisiune care, raportată la particularitățile verificate, să întrunească neglijența gravă cerută de art. 38^1 alin. (2). Prin urmare, critica privind durata procedurii nu justifică angajarea răspunderii disciplinare în baza art.38 lit. b).

46. În ceea ce privește statutul procesual, Consiliul distinge între drepturile persoanei care sesizează o pretinsă infracțiune și drepturile aferente unei anumite calități procesuale. Depunerea plângerii impunea examinarea faptelor și informarea asupra soluției, iar recunoașterea unei calități procesuale presupunea verificarea condițiilor legale corespunzătoare. Nota din 26.12.2025 arată că problema statutului era avută în vedere în cadrul investigației. Ea nu dovedește că o asemenea calitate fusese deja atribuită și nici nu substituie actul procesual necesar.

47. Răspunsul nr. 185 din 13.01.2026 arată că cererea de consultare a dosarului a fost examinată prin raportare la regimul materialelor urmăririi penale și la calitatea procesuală a solicitantei, cu invocarea art. 212 și art. 293 din Codul de procedură penală. Consiliul apreciază această motivare în limitele controlului disciplinar. Actul conține o justificare juridică identificabilă a refuzului de acces

solicitat, iar materialele nu demonstrează că Marina Ivarlac a folosit lipsa statutului procesual pentru a împiedica în mod deliberat exercitarea unui drept. Contestatoarea a primit soluția de clasare și a exercitat căile de contestare a acesteia.

48. Neatribuirea statutului pretins și refuzul accesului integral la dosar nu pot fi apreciate izolat de obiectul investigației și de soluția motivată asupra existenței infracțiunii. În procedura disciplinară examinată nu sunt stabilite elemente care să demonstreze încălcarea conștientă a drepturilor contestatoarei ori o lipsă inexplicabilă de previziune a consecințelor, în sensul art. 38^1 din Legea nr. 3/2016. În consecință, aceste critici nu întrunesc condițiile abaterilor prevăzute de art. 38 lit. a) și e^1) din Legea nr. 3/2016.

49. Referitor la cererea de recuzare din 30.09.2025, Consiliul constată că aceasta a fost soluționată de procurorul ierarhic superior Ion Bazatin prin ordonanța din 27.10.2025, comunicată petiționarei prin răspunsul din 31.10.2025. Examinarea cererii și adoptarea soluției nu au revenit procurorilor Anatoli Stefoglo și Marina Ivarlac. Totodată, actele examinate nu relevă că aceștia ar fi împiedicat transmiterea sau soluționarea cererii. În consecință, criticile privind respingerea recuzării nu constituie un temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a celor doi procurori.

50. Răspunsurile la interpelări ale Inspectoratului de Poliție Comrat din 01.10.2025, 10.11.2025 și 26.12.2025 se apreciază ca fiind pertinente și credibile pentru situația evidenței centralizate la datele respective, deoarece provin de la instituția care a verificat informația și indică absența cauzei nr. xxxx din baza de date. Aceste răspunsuri sunt avute în vedere ca probe ale situației evidenței, fără a fi înlăturate prin simpla referire la existența fizică a dosarului penal.

51. Înscrisurile prezentate la 16.06.2026 confirmă că fișa statistică nr. 1 pentru cauza penală nr. xxxx a fost completată cu data de 07.04.2025 și transmisă ulterior Inspectoratului de Poliție Comrat. Aceste documente nu stabilesc însă data introducerii informației în baza de date centralizată. Prin urmare, ele nu infirmă răspunsurile poliției potrivit cărora cauza nu figura în sistem la datele verificărilor efectuate în anul 2025.

52. Consiliul distinge între lipsa informației din baza de date și răspunderea personală a procurorilor pentru această situație. Răspunsurile poliției confirmă prima împrejurare, însă nu stabilesc cine a omis îndeplinirea unei obligații privind înregistrarea și în ce condiții s-a produs omisiunea. Nici celelalte înscrisuri nu demonstrează că procurorii Anatoli Stefoglo sau Marina Ivarlac au urmărit ascunderea cauzei ori au acționat cu neglijență gravă. În consecință, lipsa cauzei din evidența centralizată, apreciată împreună cu celelalte materiale, nu constituie un temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a acestora.

53. Nici susținerea prezentării unor explicații neadevărate nu se confirmă prin compararea acestor documente. Procurorul Marina Ivarlac a precizat că fișa a fost completată după pornirea urmăririi penale și transmisă ulterior, ea nu a indicat în nota explicativă că introducerea în baza de date s-ar fi produs în aceeași zi. Consiliul reține această delimitare și nu atribuie explicației un conținut mai larg decât cel efectiv prezentat. Diferențele constatate nu probează împiedicarea intenționată a verificării disciplinare sau încălcarea culpabilă a obligațiilor de probitate profesională.

54. În privința controlului judecătoresc, materialele cuprind încheierea din 08.05.2026 în dosarul nr. x/2026, referitoare la solicitarea de examinare cu participarea părților, și două încheieri din 20.05.2026. În dosarul nr. x/2026 a fost

examinată plângerea împotriva ordonanței ierarhice din 23.03.2026 și a soluției de clasare din 24.02.2026, iar în dosarul nr. x/2026 a fost examinată ordonanța din 25.03.2026 privind plângerile nr. x și nr. x din 20.03.2026. Natura și obiectul acestor acte sunt distincte și sunt apreciate ca atare.

55. Consiliul ia în considerare precizarea contestatoarei că soluția judiciară a fost atacată și înscrisul depus în acest sens. În lipsa unei hotărâri a instanței de recurs în materialele prezentate, încheierile primei instanțe nu sunt tratate ca o confirmare irevocabilă a legalității tuturor actelor procurorilor. Ele relevă exercitarea controlului judecătoresc și raționamentele formulate în acea etapă. Concluzia disciplinară se întemeiază pe analiza proprie a conduitei și a probelor, astfel încât nu depinde de atribuirea unui caracter definitiv acestor încheieri.

56. Invocarea dreptului la un remediu efectiv și a obligației de motivare impune un răspuns la criticile esențiale, fără a presupune obligația autorității de a adopta soluția solicitată de petiționar. În prezenta reexaminare, înscrisurile invocate de Anna Iusiumbeli au fost confruntate cu explicațiile procurorilor, inclusiv sub aspectele care nu permit preluarea integrală a acestora: citarea din decembrie, situația evidenței statistice și caracterul contestat al soluțiilor judiciare. Aceste delimitări nu schimbă concluzia privind lipsa elementelor necesare angajării răspunderii disciplinare.

57. Argumentul lipsei de imparțialitate nu este susținut de împrejurări concrete care să indice un interes personal, o legătură incompatibilă cu exercitarea atribuțiilor ori o intervenție în favoarea Alionei Lesic. Adoptarea unor soluții nefavorabile contestatoarei și concordanța concluziilor Inspecției și Colegiului nu dovedesc asemenea împrejurări. Aprecierea diferită a probelor, motivată prin raportare la conținutul lor, nu constituie prin ea însăși tratament imparțial sau încălcare a normelor de etică.

58. În privința procurorului Anatoli Stefoglo, Consiliul constată că activitatea de administrare a materialelor și demersurile de audiere documentate nu confirmă refuzul de investigare, favorizarea persoanei vizate ori o întârziere imputabilă în forma cerută de lege. Aspectele privind citarea și circuitul evidenței statistice au fost examinate în limitele confirmării lor documentare și nu stabilesc intenția ori neglijența gravă. În privința procurorului Marina Ivarlac, pornirea urmăririi penale, întocmirea fișei statistice, răspunsul la cererea de acces și motivarea ordonanței de clasare relevă exercitarea unor atribuții procesuale determinate, fără întrunirea elementelor unei abateri disciplinare.

59. Aprecierea cumulativă a criticilor nu conduce la o altă soluție. Împrejurările invocate nu demonstrează o conduită comună de protejare a Alionei Lesic, o încălcare conștientă a obligațiilor profesionale ori o lipsă de previziune inexplicabilă pentru un profesionist în domeniul dreptului. Pentru faptele care au format obiectul verificării disciplinare, nu sunt întrunite condițiile răspunderii prevăzute de art. 36 alin. (2), art. 38 și art. 38^1 din Legea nr. 3/2016.

60. Raportând cadrul normativ aplicabil la circumstanțele de fapt stabilite, Consiliul reține că procurorii Anatoli Stefoglo și Marina Ivarlac nu au săvârșit, în privința faptelor examinate în această procedură, abaterile disciplinare imputate. Soluția de încetare dispusă la 02.04.2026 corespunde art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/2016, iar argumentele contestației nu justifică înlăturarea Hotărârii Colegiului nr. 3-99/2026 din 08.07.2026.

61. Consiliul constată că soluția adoptată de Colegiul de disciplină și etică, prin care a fost menținută respingerea sesizărilor, corespunde concluziilor rezultate din reexaminarea cauzei. Prin urmare, contestația formulată de Anna Iusiumbeli se respinge ca neîntemeiată, cu menținerea Hotărârii Colegiului nr. 3-99/2026 din 08.07.2026 și a soluției adoptate de Inspecția procurorilor la 02.04.2026, în cadrul procedurii nr. 51s/26.

62. Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro" admiterii contestației și 9 voturi „contra" admiterii contestației, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Anna Iusiumbeli, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-99/2026 din 08.07.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor*, www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor ***semnat*** **Dumitru OBADĂ**